

REACTIES OP MEEBETALING RINGKOSTEN DOOR GEBRUIKER

Alhoewel de kosten van de ringen slechts een fractie bedragen van de totale kosten die de ringers zich moeten getroosten om hun handwerk te kunnen uitoefenen, heeft het idee van de heer Nieboer, gepubliceerd in OHV sept. 1989, om de kosten van de ringen aan de gebruiker van terugmeldingen in rekening te brengen, ook ons aan het rekenen gezet.

In genoemd stuk wordt uitgegaan van twee voorbeelden nl. de "Bonte Flierefluiter" en de "Kokhals" met terugmeldingspercentages van resp. 5.0 en 3.3%. Zonder een eigen aandeel in het ringwerk zouden deze onderzoekers resp. f. 150,- en f. 3500,- moeten betalen voor de terugmeldingsgegevens.

Op basis van cijfers uit het Ringverslag 1984 hebben wij drie veel geringde soorten met een laag terugmeldingspercentage onder de loupe genomen.

	Boeren	Graspi	Fitis
Geringd '11-'84	253.347	93.263	91.742
Huidige ring- prijs f 0,11	f 27868,17	f 10258,93	f 10091,62
Teruggemeld '11-'84	1.345	508	393
à f 0,11	f 147,95	f 55,88	f 43,23
Terugmeldings%	0.5	0.5	0.4

De onderzoeker, die met de terugmeldingen van deze soorten zou willen gaan werken, is dus voor resp.

f 148,-, f 56,- en f 43,- het heertje, terwijl het de ringers resp. f 27868,-, f 10259,- en f 10092,- alleen aan ringen heeft gekost.

Naar onze mening is hier de verhouding tussen kosten van ringers versus kosten (c.q. baten) van de onderzoeker volkomen scheef. Hoe lager het terugmeldingspercentage hoe schever de verhouding tussen de kosten van beide partijen. Wij zouden derhalve willen pleiten voor een glijdende schaal: voor een soort met een hoog terugmeldingspercentage betaalt de onderzoeker bijv. 5 tot 10% van de kosten van alle bij de betreffende soort aangelegde ringen, terwijl dit cijfer bij soorten met een zeer laag terugmeldingspercentage zou kunnen oplopen tot bijv. 25%.

Uiteraard zou een substantieel deel van de aldus verkregen gelden moeten worden aangewend ter verlaging van de ringprijs. Zowel de ringers als de onderzoekers zouden hierbij in de toekomst zijn gebaat.

Critici van dit voorstel zullen misschien zeggen dat dit financieel niet "haalbaar" is of dat soorten met een laag terugmeldingspercentage wetenschappelijk niet "interessant" zijn.

Welnu, in dat geval lijkt een feitelijke benadering van het Nederlandse ringwerk op zijn plaats.

D. Westra en J.T. Hendriksma

Met interesse heb ik de bijdrage van de heer Nieboer in het vorige Vinketouw gelezen over: Ringkosten voor de gebruiker.

Het lijkt me een eenvoudige oplossing voor een probleem, waarmee de ringcentrale altijd al heeft gekampt: "Hoeveel moet je in rekening brengen?"

Volgens mij kan het nog eenvoudiger en .. nog eerlijker.

Onderzoeker A vraagt 500 terugmeldingen op van de "Bonte Flierefluiter", 150 van die 500 heeft hij zelf geringd, die hoeft hij niet te betalen.

$$\begin{array}{rcl} \text{Kosten } 500 \times f 0,30 & = & f 150,- \\ \text{Af } 150 \times f 0,30 & - & \underline{f 45,-} \\ & & f 105,- \end{array}$$

Of: Kosten $(500 - 150) \times f 0,30 = f 105,-$

Dit werkt namelijk veel gemakkelijker op de ringcentrale:
Men draait alle terugmeldingen van "Bonte Flierefluiter" er uit.
Bij elke terugmelding na 1981 staat aangegeven wie die vogel heeft geringd en het aantal, door de aanvrager zelf geringd, is dus heel snel vast te stellen.

Het opzoeken van het aantal dat de aanvrager in de loop van heel veel jaren zelf van die soort heeft geringd is een vrijwel onmogelijke opgave. Je zou dan met de hand alle jaarstaten moeten gaan doornemen!

totaal geringd 10.000
terugmeldingspercentage 5% = 500
door de aanvrager geringd 3000
terugmeldingspercentage 5% = 150

Daar het terugmeldingspercentage voor beide aantallen gelijk is zal het in de praktijk niet uitmaken welke werkwijze men volgt, maar wat ik boven geschetst heb is voor de ringcentrale snel uitvoerbaar, het andere systeem niet.

B.J. Speek